

Helbredelse af de syge

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt, at tro er bydende nødvendigt, for at mirakler kan forekomme:

»Tro er grundlæggende for himlens helbredende kræfter. I Mormons Bog lærer vi: »Hvis der ikke er nogen tro blandt menneskenes børn, kan Gud ikke udføre noget mirakel blandt dem« (Eter 12:12) [se også 1 Ne 7:12; L&P 35:9]. I en bemærkelsesværdig tale om salvelse af de syge sagde præsident Spencer W. Kimball: »Behovet for tro undervurderes ofte. Den syge og dennes familie synes ofte helt og aldeles at forlade sig på kraften i præstedømmet og den helbredende kraft, som de håber, at den administrerende bror har, men det største ansvar ligger på den, som bliver velsignet ... Det væsentligste element er den enkeltes tro, når vedkommende er bevidst og ansvarlig. »Din tro har frelst dig« (Matt 9:22) blev gentaget så ofte af Mesteren, at det klinger meget velkendt: [»Præsident Kimball taler rent ud om salvelse af syge«, *Den danske Stjerne*, aug. 1982, s. 43]« (»Helbred den syge«, *Liahona*, maj 2010, s. 49).

Ældste Dallin H. Oaks minder os også om, at en vigtig del af at besidde tro er villigheden til at acceptere Guds vilje:

»Når vi udøver Guds præstedømmes ubestridte kraft, og vi værdsætter hans løfte om, at han vil høre og besvare troens bøn, må vi altid huske, at tro og præstedømmets helbredende kraft ikke kan frembringe et resultat i modstrid med hans vilje, hvis præstedømme det er. Dette princip lærer vi om i den åbenbaring, som vejleder Kirkens ældster i, hvordan

de skal lægge deres hænder på de syge. Herrens løfte lyder: »Den, der har tro på mig til at blive helbredt og *ikke er bestemt til at dø*, skal blive helbredt« (L&P 42:48, fremhævelse tilføjet). I en anden nutidig åbenbaring har Herren erklæret, at den som »beder i overensstemmelse med Guds vilje ... bliver det gjort, ligesom han beder om« (L&P 46:30) [se også 1 Joh 5:14; Hel 10:5].

Af alt dette lærer vi, at selv om Herrens tjenere udøver hans guddommelige magt under omstændigheder, hvor der er tilstrækkelig tro til at blive helbredt, kan de ikke give en præstedømmevelsignelse, som helbreder en person, hvis den helbredelse ikke er Herrens vilje.

Som børn af Gud, der kender til hans store kærlighed og uendelige kendskab til, hvad der tjener vores evige velfærd bedst, må vi stole på ham. Evangeliets første princip er tro på Herren Jesus Kristus, og tro indebærer tillid. Jeg mærkede den tillid i en tale, min fætter holdt ved en begravelse for en teenagepige, som var død af en alvorlig sygdom. Han sagde disse ord, som først forbavsede mig og derefter opløftede mig: »Jeg ved, at det var Herrens vilje, at hun døde. Hun fik god lægehjælp. Hun fik præstedømmevelsignelser. Hendes navn var på bønnen i templet. Hun var genstand for hundredvis af bønner om, at hun måtte blive rask. Og jeg ved, at der er tilstrækkelig tro i hendes familie til, at hun kunne være blevet helbredt, hvis det ikke var Herrens vilje at tage hende hjem nu.« Jeg følte den samme tillid i ordene fra en far til en anden udvalgt pige, hvor kræft tog hendes liv i hendes teenageår. Han sagde: »Min families tro på Jesus Kristus er ikke afhængig af et udfald.« Disse belæringer lød sande for mig. Vi gør alt, hvad vi kan for at helbrede vore kære, og dernæst sætter vi vores lid til Herren for udfaldet« (»Helbred den syge«, *Liahona*, maj 2010, s. 50).